

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Item eiusdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ad te? Dico tibi, male senex, vt periuirus iudicaberis in die iudicii. Respondit ei inclusus: Quia iuravi quidem, iuravi utique; & quia periuravi, scio: verum meum Dominum & factorem periuravi; te tamen non audiam.

De eodem Limonario.

Narrauerunt mihi iidem patres & hoc dicentes: quia in his diebus mulier quædam Christi amatrix in finibus Apamiæ puteum fodit: & multa expendens, & multum laborem faciens, & in profundum multum descendens, non reperit aquam: & in defectione animi multa erat mulier & propter laborem & propter sumptus. Semel ergo in somnis videt mulier quemdam dicentem sibi: Mitte, fer similitudinem abbatis Theodosii, qui in Scopulo est; & aquam per eum Deus præbebit tibi. Mulier autem missis duobus hominibus suis, accepit iconam sancti; & deposita ea in puteum, statim & absque dilatione aqua exiit, ita vt mediæta putei repleretur. Detulerunt ergo nobis ex eadem aqua, & bibimus, & glorificauimus Deum nostrum.

Item eiusdem.

Narravit nobis Dionysius presbyter ecclesiæ Ascalonis de abbate Ioanne anachoreta, dicens: Quia hic magnus in præsentī generatione fuit homo, & ad statum suum Deo beneplacenter hoc de eo miraculum asserbat. In specu, inquit, senex sedebat in partibus Sochus possessionis, ab Hierosolymis miliaris viginti ferme distantis. Imagi-

* Gr. probandum statum

π πρὸς σέ; λέγω σοι κακώτερον, ὡς ἄποστολος ἐλάλει ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκλειστος ὅτι μὴ ὠμοσαί, ὠμοσαί· καὶ ὅτι ἴπώρηκσα, οἶδα· πλὴν ὁ Θεὸς ἐπέστειλε καὶ ποιεῖ τὸ ἴπώρηκσα, σοὶ δὲ οὐ μὴ ἀκούσω.

Εκ τῆς αὐτῆς Λειμωνοαλείου.

Διηγήσαντο ἡμῖν αὐτοὶ πατέρες καὶ ποδο λέγοντες ὅτι ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ζωῆς τῆς Φιλόχρηστος εἰς τὰ μέρη Ἀπαμείας φρέαρ ὤρυσε· καὶ πολλὰ δαπανήσασα, καὶ εἰς βάθος πολὺ κατελθούσα, οὐχ ὕδωρ ἔβρε· καὶ ἐν ἀθυμίᾳ πολλῇ ἐσπῆρχεν ἡ ζωὴ καὶ διὰ τὸ κόπον ἔδιδε τὰς δαπάνας. ἐν μιᾷ οὐκ ἔδιδε ὑπνοὺς θεωρεῖ ἡ ζωὴ ἰεὺς λέγοντα αὐτῇ πέμψον φέρε τὸ ὁμοίωσιν τῆς ἀββᾶ Θεοδοσίου τῆς εἰς τὸν σκοπελον, ἔρ' ὕδωρ δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐπέσχε σοι. ἡ ζωὴ πέμψασα δύο ἀνδραποῦς αὐτῆς, ἔλαβε πέντε εἰκόνα τῆς ἀγίου καὶ χαλασάσας αὐτῶν ἐν τῷ φρέαρ, ὕδωρ καὶ παραχρηῖμα τὸ ὕδωρ ἐξῆλθεν, ὡς ἂν ἡμῖν τῆς φρέατος πληροῦσθαι. ἔφερον οὖν ἡμῖν ἐκ τῆς αὐτῆς ὕδατος, ἔδιδε δὲ ἄσπετον θεὸν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Διηγήσατο ἡμῖν Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Ἀσκαλων τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τῆς ἀναχωρητοῦ, λέγων ὅτι οὗτος μέγας ἐν τῇ ἀποστολῇ γυνεὴ γέγονεν ἀνδραποῦς· ἔπρως σύστασιν τῆς αὐτῆς πρὸς θεὸν διαρεσθησέως ποδο τοῦ ἀββᾶ τὸ θαῦμα. ἐν ἀσκαλίῳ, φησὶν, ὁ γέρον ἐκείνος εἰς τὰ μέρη Σοχουῦς ἔκτισματός ἐστὶν ἐκ τῶν μικρῶν πρὸς Ἱεροσόλυμα εἰκοσίων εἰκό-

Ανασταντι 77.

ANNO
CHRISTI
787.

να δὲ εἶχεν ὁ γέρον ἐν τῷ σπηλαίῳ
τῆς ἁγίας ἀρχαίου διασσίνης ἡμῶν
Σκοτάκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἔχρυσαν ἐν ἀγκάλας Χριστὸν ὁ
ἡμῶν. καθὼ οὐκ ἐβούλετο πώποτε ἀ-
πελθεῖν ἢ εἰς ἐρήμους μακράς, ἢ εἰς Ιε-
ροσόλυμα ἢ πρὸ τῶν περὶ κωνσταντινουπόλεως
ἁγίων τειχῶν καὶ ἄλλων ἁγίοις τόποις, ἢ
καὶ εἰς τὸ Σινᾶ ὄρη περὶ σελῶν,
ἢ καὶ εἰς μάρτυρας ἀφεισώτας Ιεροσο-
λύμων πολλοῖς διαστήμασιν. ἰὼ γὰρ ἀ-
γαν φιλομάρτυς ὁ γέρον καὶ νῦν μὲν
εἰς τὸ ἅγιον Ἰωάννην εἰς Εφεσον, νῦν
δὲ εἰς τὸ ἅγιον Θεόδωρον εἰς Εὐχαί-
ται, ἢ εἰς τὴν ἁγίαν Θεκλάν εἰς Σελεύ-
κειαν, ἢ εἰς τὸ ἅγιον Σέργιον εἰς Αερα-
φας· ἐσκιάζετο τὴν κανδήλῳ, καὶ
ἤπιεν, ὡς εἶχε συνηθῆσαι. καὶ πρὸς
ἑκάστην τῶν πορείων αὐτῶν κατε-
δύνατο, ἔλεγε πρὸς τὴν διάσπιναν, εἰς
τὴν εἰκόνα αὐτῆς προσέειπεν· ἁγία δέ-
σποινα Σκοτία, ἐπειδὴ ὁδὸν ἔχω μα-
κρὰν βαδίσαι, πολλῶν ἡμερῶν προ-
δομῶν ἔχουσαι, τῆς κανδήλας σου
φρόνησον, καὶ ἀσβέσον αὐτὴν κατὰ
τὴν ἐμὴν προσέειπεν Φύλαξ. ἐγὼ
γὰρ τὴν σὴν βοήθειαν σπουδαστῶν
ἔχων ἀπέρχομαι. ἐπὶ ταῦτα πρὸς τὴν
εἰκόνα φησὶς ἀπήρχετο. καὶ τὴν προ-
τεδεῖσαι πορείῳ πληροῦν ὑπέσχετο, πο-
τε μὲν διὰ μίλων, ποτε δὲ διὰ δύο
καὶ τριῶν, ἐστὶ δὲ ὅτε ἐξ ἑνὸς καὶ
ἑξῆς, καὶ οὕτως βίβασκε τὴν κανδήλαν
ἐσκιάσμεν καὶ ἀπίουσαι, καθάπερ
αὐτὴν πρὸς ὁδοπορεῖν ἐξερρήμωτος
εἶασε· καὶ οὐδέποτε αὐτὴν ἀφ' ἑαυ-
τῆς σβεσθεῖσαι ἐώρακεν, οὔτε ἐξ ὑπνου
διδωσκόμενος, οὔτε ἐξ ἐρήμου φοιτῶν
εἰς τὸ σπήλαιον.

nem autem habebat senex in
specu sanctæ intemeratæ domi-
næ nostræ Dei genitricis & sem-
per virginis Mariæ, habentem
in vlnis Christum Dominum
nostrum. Quotiescumque ergo
volebat quoquam pergere, aut
ad cremos longinquas, aut Hie-
rosolymam ad adorandam san-
ctam crucem & sancta loca, vel
etiam in Sina monte oraturus,
aut ad martyres, qui ab Hie-
rosolymis multis spatiis aberant
(erat enim amicus martyrum
oppido senex. Nam nunc qui-
dem ad sanctum Ioannem E-
phesum, nunc vero ad san-
ctum Theodorum Euchaita,
aut ad sanctam Theclam Seleu-
ciam pergebat, vel ad sanctum
Sergium Arapham) perstrue-
bat candelam & succendebat,
sicuti habebat consuetudinem:
& ad deprecationem stans vt
iter sibi dirigeretur, dicebat ad
dominam, in imaginem eius at-
tendens: Sancta domina Dei
genitrix, quoniam viam habeo
longam ad ambulandum, mul-
torum dierum spatium haben-
tem, de candela tua curam ha-
beto, & inextinguibilem eam
secundum meum propositum
custodi. Ego enim adiutorium
tuum comitem habens, vadam.
Et his ad imaginem dictis abi-
bat; & proposito itinere com-
pleto reuertebatur, aliquando
quidem mense vno, aliquan-
do vero duobus vel tribus, non-
nunquam quinque aut sex mo-
ratus. & sic inueniebat cande-
lam ordinatam & ardentem, vt
eam ad iter agendum egressus
sinebat: nunquamque illam a
semetipsa extinctam vidit, ne-

que a somno surgens, neque ab cremo rediens in speluncam.

Basilii sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Demonstratum est, quod antiqua traditio sit sacrarum imaginum consuetudo.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam satiati sumus ex paternis testimoniis, & cognouimus, quia prisca traditio est venerabilium imaginum erectio. Sectatores igitur sumus sanctorum patrum.

Sancta Synodus dixit: Sectatores & concordantes.

Stephanus reuerendissimus monachus dixit: Et alios codices habemus de causa sacrarum imaginum vsque ad quindecim: & ut iubetis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Repleti sumus atque contenti.

Sancta Synodus dixit: Satis est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quoniam demonstratum est in praecedenti lectione, quia ab Hebraeis, & paganis, & Samaritis, ac Manichæis, atque Phantasiastis accusata est ecclesia propter venerabiles imagines, & omnes certificati sumus, iustum est etiam fratrem nostrum & dilectum dominum Ioannem, & loci seruatorem apostolicarum orientis sedium, audire: habet enim quamdam relationem insinuantem, vnde coeperit imaginum subuersio.

Sancta Synodus dixit: Et querimus domine audire de hoc.

Ioannes reuerendissimus monachus & loci seruator orientalium pontificum, a pittacio legit.

Volo ego humilis & cunctorum nouissimus ostendere cum

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· ἀπεδείχθη, ὡς δεχόμενα παράδοσις ὅτιν ἢ τῶν ἱερῶν εἰκόνων σωήματα.

ANNO
CHRISTI
787.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἡδὴ ἐκορέσθημι ἐν τῶν πατρικῶν χηρίσων, καὶ ἐπέγνωμι, ὅτι δεχόμενα παράδοσις ὅτιν ἢ τῶν σεπτικῶν εἰκόνων ἀνασῆλωσις. ἀκόλουθοι οὖν ἐσμεν ἀγίων πατέρων.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἀκόλουθοι εἰσὶν σύμφωνοι.

Στέφανος ὁ βλαβεράτος μοναχὸς εἶπεν· καὶ ἐγὼ βίβλους ἔχοντες τῆς ὑποδοσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἕως τῶν δεκαπέντε· καὶ ὡς κελεύετε.

Ταρχσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐνεπλήσθημι, καὶ ἠρέσθημι.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπεν· ἠρέσθημι.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἐπειδή τῶν ἀπεδείχθη ἐν τῇ παρολαβούσῃ ἀναγνώσει, ὅτι παρὰ Ἑβραίων, καὶ Ἑλλήνων, καὶ Σαμωρείτῶν, Μανιχαίων τε καὶ Φουτασιαστῶν ἐνεκλήθη ἡ ἐκκλησία ἐνεκεν τῶν σεπτικῶν εἰκόνων, καὶ πάντες ἐπέσθημι, δίκαιόν ὅστις καὶ τὰ ἀδελφοὶ ἡμῶν καὶ ἀγαπητοὶ κυροὶ Ἰωάννου τῆς τοποτηρητοῦ τῆς δόξολογικῶν τῆς ἀναπολῆς θεσῶν ἐπακοῦσαι· ἔχῃ γὰρ ἵνα διήγησιν δηλοῦσαι, πόθεν ἤρξατο ἡ τῶν εἰκόνων καταστροφή.

Ἡ ἀγία σύνοδος εἶπε· καὶ ἤτοδομι, δέασσα, ἀκοῦσαι περὶ τούτου.

Ἰωάννης ὁ βλαβεράτος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητῆς τῶν ἀνατολικῶν δεχερέων, ἀπὸ πηλαίου ἀνέγνω.

Βούλομαι ἐγὼ ὁ μέτερος ἐπαπὼν ἔχων διηγήσασθαι μετὰ πάντων

ANNO
CHRISTI
787.

Ἀληθείας ἵππ τῆς παρούσης ταύτης ἀ-
γίας ἡμῶν ἔϊερας σωόδου, ὅπως, ἔ-
ποτε, καὶ ὅθεν ἐρχέτω δόξω ἢ κακί-
ση καὶ θεοσυγῆς αὐτῆ τῆς χειροκλα-
πηγέρον καὶ εἰκονοκλασῶν αἵρεσις.
συνομία ἡ χηρῶν λόγου πρῶτα
ροῦμῶν, διὰ χερῶν ἐκρίνα καλὸν
ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν, ὡς αὐτὸν
μετῆς ἀληθείας λαδοί. τῆς τῆς ἀθέων
Αρεσῶν πεθνηκότος τυραννῆς, ἥτοι συμ-
βούλου. Σελεμαν ἰὼ οὗτος τοῦ ὀμοῦ
διεδέξατο πότον Οὐμδρος, ὃς ἵππας
τῆς δόξης, ἄδους μεταπλασῶν ἀ-
πέσειλε ὁ ἀνάκαρον Μασαλμαῖ
ἀπὸ τῆς ταύτης πολέμου ὄντι δυσμε-
νῆ * ὃς τῆς μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ χερῶν, καὶ τῆς
αὐτῶν τελευτῆς παναγίας θεοτόκου, μετ'
αἰγῶν καὶ ἀπωλείας τῆς οἰκείου τῆς
Σαρρακινῶν στρατεύματος ἰσχυρῶν
ἐν εἰς Συρίαν, ἀνύσας ὧν ἠλπισεν οὐ-
δέν. πλὴν ὡς οὐκ ἔστιν ὁ Οὐμδρος,
πότον διαδέχεται Εζίδος ἀνὴρ κοφός
πῆς ἔστιν ἀφ' ὧν. ἰὼ δὲ ἐν τῇ Τι-
βερεϊαδὶ πρῶτος τῆς παρρησίμων
Εβραίων, Φαρμακομανῆς, δαμόνων
ψυχολαβῶν ὄργανον, ὀνομαζόμενος
Τεσταρακοντάπηγος, δυσμενῆς ἐχθρὸς
τῆς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ, ὃς μεμασθῶς
τὴν τῆς κραυγῆς Εζίδου κοφότη-
τα, καὶ δὴ πύτω προσελθὼν ὁ παμ-
πύνηρ οὗτος Εβραῖος, ἐπεχείρει
μαντεύεσθαι πῆ καὶ πρὸς τὴν αὐτῆ.
ὡς οὐκ ἐν πύτων ὡς παρὰ δευτέρου ἐγε-
γόνει καὶ ἀπ' ἑρῆσας τῶν πρῶτων,
ἔφη: ἔλω πρῶτος ἰσχυροῦ, δινοῖα τῆ
πρὸς σὲ διακείμενος, ἰσχυροῦ σοι
ἔσπον πῆ ἀγέρας ἔραδῶς ἀνυδθη-
σόμενος, δι' οὗ σοι πρῶτος ἔσται ζωῆς
dam, per quem facilius ac celerius adipisci possis, vt addatur tibi vitæ

omni veritate coram presenti
ac sancta vestra & sacra Syno-
do, qualiter & quando & vn-
de habuerit initium pessima &
Deo exosa hæc Christianos ac-
cusantium & imagines confrin-
gentium hæresis. compendio
dumtaxat sermonis vti procu-
rans, per chartam iudicavi bo-
num fieri narrationem, quate-
nus nil me veritatis lateat. Ara-
bum itaque qui sine Deo sunt,
mortuo tyranno, id est, confi-
liario (Seleman autem erat huius
nomen) ei successit Vmarus: qui
ad principatum ascendens, mox
acceriens pepulit * e fossa pro-
iectum Masalmam a terra hac,
cum esset hostis insanissimus:
qui magni Dei & saluatoris no-
stri Iesu Christi gratia, & san-
ctissimæ Dei genitricis quæ il-
lum peperit, cum confusio-
ne multa & perditione propriæ
Sarracenorum militiæ reuerfus
est in Syriam, nil eorum quæ spe-
rabat, adeptus. Mortuo autem
Vmaro subrogatus est Ezidus,
vir quidam leuis & mobilis. E-
rat autem Tiberiade ductor qui-
dam præuaricatorum Hebræo-
rum, veneficus diuinus, dæ-
monum animas lædentium or-
ganum, cognominatus Saran-
tapechys, impius inimicus ec-
clesiæ Dei. Qui videlicet ne-
quissimus Hebræus cum didi-
cisset imperantis Ezidi leuita-
tem, accessit ad eum, & cœ-
pit diuinare quædam & præ-
dicere ei. Ex quo igitur factum
est, vt acceptus tyranno & gra-
tus efficeretur: Volo, inquit, pri-
me * consiliarie, pro symbolo
benevolentiæ qua circa te fla-
gro, dictare tibi modum quem-

* Gr. e fossa
proicien-
dum

* Anast.
verb.
(sic enim
Græci appel-
lant regem
Sarraceno-
rum.

longitudo, & permanes annis triginta in hoc principatu tuo, si tamen in opus perduxeris verba mea. At insipiens ille tyrannus, mente obtusus auiditate longæuitatis (erat enim amator deliciarum & petulans) respondit: Quia quæcumque dictaueris, paratissime facio: & si voti compos extitero, maximis te honoribus recompensando locupletabo. At vero veneficus atque diuinus Hebræus ait ad eum: Iube statim absque omni dilatione vel induciis scribi per omnem principatum tuum encycliam epistolam, vt omnem imaginalem picturam siue in tabulis, siue per musua in parietibus, siue in vasis sacris & vestibis altarium, & quotquot huiuscemodi reperiuntur in cunctis Christianorum ecclesiis, * exterminare ac perfecte deponere: nec non & quotquot in foris ciuitatum ad ornatum sunt & decorem in quacumque similitudine. Quin & satanæ maligna operatione motus falsus diuinus addidit, omnem similitudinem: * arguentatus hoc, vt importabilem ostenderet inimiciã quam contra nos habebat. Ast tyrannus deceptione captus, huic leuitate vsus obsecundauit: & mittens deposuit ab omni prouincia quæ sub ipso erat, sanctas imagines, & residuas similitudines: & hoc modo non parcens deturpauit ecclesias Dei per veneficum Hebræum sub potestate sua sitas, antequam perueniret malum ad terram istam. Porro fugientibus Deo amabilibus Christianis, ne propriis manibus subuerterent sanctas imagines, Hebræos Deo

μῆκος, καὶ διαμυρεῖς χρόνους τελέων. Ἐὰν ἐν τῇδε σου τῇ δεξιῇ, εἰ εἰς ἔργον ἀγάθους ἔδωκ' λόγους μου. ὁ δὲ ἀφ' ἑσθ' ἐκείν' τυραννος καὶ φωδῆς τοῦ νοῦ ἐφέσ' μακροβιώσως. ἠὲ γὰρ φιλοφρονητῆς καὶ ἀκόλαστος. ἀπεκρίνατο, ὅτι γε ὅσα αὐτῷ ὑπέσθη μοι, ἐπιμίως ποιῶ. καὶ ἐὰν πύχ' * παρακρούς, μετὰ γὰρ ἀμείψομαι σε πιαῖς. ὁ δὲ φαρμακομανῆς Ἑβραῖός φησι πρὸς αὐτόν· κέλθυσον βίβλους πάσης ἀπὸ αἰατολῆς καὶ ὑπερδέσσεως γράψαι κατὰ πᾶσαν σου πύχ' δεξιῶν ἐγκύκλιον ἐπιστολῶν, ὥστε πᾶσαν εἰκονικῶν διατάξαι γράψαι εἴτε ἐν σαῖσιν, εἴτε διὰ μουσείων ἐν τοῖς, εἴτε ἐν σκλίεσιν ἱεροῖς καὶ ἐνδυτοῖς θυσασηρίων, καὶ ὅσα ποιᾶντα βεβλήκεται ἐν πάσαις ταῖς τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησίαις, ἀφαιρῆσαι, ἔπειτα κατὰ λαοῦ οὐ μὲν ἄλλα καὶ ὅσα ἐν ταῖς ἀγοραῖς πόλεων κατὰ νόσον εἰσὶ καὶ διπρὲς ἐπειαν οἰαδῆποτε ὁμοιωμάτα. σατανικῶν δὲ κακουργημάτων κινουμένων ὁ ψευδομανῆς προσέθηκε, πᾶν ὁμοίωμα, αὐτοφρόσων δεῖξαι πύχ' πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν μηχανώμενον. ὁ δὲ ἀλιτήρ' τυραννος τοῦτο κουφότητα πειθεῖς, διπρὸς ἡμᾶς κατέειλεν διπρὸς πάσης ἐσθ' ἡμᾶς τῆς ὑπὸ αὐτὸν ταῖς ἀγίας εἰκόνας ἔλπιε ὁμοιωμάτα. καὶ τοῦτο τῷ ἔργῳ ἀπεκόσμησε ταῖς ἐκκλησίας τῆς θεοῦ διὰ τῆς φαρμακοῦ Ἑβραίου ἀφαιδῶς ταῖς ὑπὸ πύχ' ἐξοίσαν αὐτῶν, πρὸ τῆς φθᾶσαι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ τὸ κανόν. Φαυρότων δὲ τῶν θεοφιλεσάτων Χριστιανῶν, τῶν μὴ ταῖς οἰκείαις χερσὶ καταστρέψαι ταῖς ἀγίας εἰκόνας, Ἑβραῖοις θεοσηγῆς, καὶ οἰκτροῖς Ἀραβας ἠγγαροῦσι

ANNO CHRISTI 787.

* exterminant, ac p. deponant.

* Gr. callide, vt nullam suspicionem suæ contra nos inimicitia daret.

ANNO
 CHRISTI
 787.

εις ποδο λατρευα λέντες Αμηνραίοι· και
 ούτως έκαλον τας σεπτας εικόνας, & εδν
 οικους τ' εκκλησιων πη μη κατεχελον,
 πη δε κατεξεον. τούτων ακηκοως ο
 ψευδεπίσκοπος Νακωλείας & Θεοκτι
 αυτην, έμμησαντο εδν παρανομους
 Ιουδαίους & εδν ασεβεις Αραβας, και
 ενύβρισαν τας εκκλησίας τ' Θεοδ. αξιον
 δε κρινω της ιερας υμν' ακοης και οιον
 εδέξατο τέλος ο αθλιός τε & δειλαμος
 εκειν & και Φαρμακός Εβραϊος. ως
 τ' ποδο δράσας ο σύμβουλος Εζιδος,
 ου πλείω τ' δυ ημισυ χρονων βιω-
 σας απέθανε, & απήλθεν εις τ' αιώ-
 νιον πυρ, αι μη εικόνες εν τ' δεξαλα
 ιδρύσθ και ημη κατέστησαν· ο δε τούτου
 υός Ουλιδος ποιόμα, αγανακησίας,
 ως φονέα τ' ιδίου πατ'ος & Φαρμα-
 κόν αιχρίσω θανάτω αιαιρετώμαυ εκέ-
 λθυσεν, αξια πάχηρα της ψευδο-
 μαντίας αυτ' κομισαμηνον.

Ο αγιωτάτος επίσκοπος Μεσσηνης
 ειπε· κ' αγω παιδιον ημω εν Συρια,
 οπνίνα ο τ' τ' Σαρρακλων σύμβου-
 λος τας εικόνας κατέσρεφεν.

Σάββας ο διλαβέστατ' μοναχός
 & ηγουμηνος Σπουδιου ειπε· δεσποτα
 & ημεις οι αν' αξιοι δοδλοι τ' αγιωσινης
 υμν' δεξατομην, ινα αι ιεραυ εικόνες
 κατασταθωσιν εν τοις τόποις αυτων κ' τ'
 παροτρ' αν σωθήσαν, & ινα λιταν βίω-
 σιν & βίσεβεις Χεριστιανοι μετ' αυτων.

Ταρθσιος ο αγιωτάτος πατριαρ-
 χης ειπε· τι λέγετε ημμοι αδελφοί;

Η αγία σύνοδος ειπε· και ημεις
 πάντες σωμαοδμην.

Πέτρος ο αγιωτάτ' πατριαρ-
 χης ειπε· και τοποτηρητής τ' αγιωτάτου
 πάπα της πρεσβυτήρας Ρώμης ανέγνω
 δπό πηλακίου.

Concil. Tom. 19.

riabant, qui ad hoc missi erant
 Amiræi: sicq; incendebant vene-
 rables iconas, & domos eccle-
 siarum modo quidem linientes,
 modo autem eradentes. Quibus
 auditis pseudoepiscopus Naco-
 liae, & hi qui circa ipsum erant,
 imitati sunt iniquos videlicet
 Iudæos & impios Arabes, iniu-
 riam inferentes ecclesiis Dei. Iu-
 stum autem iudico sacro vestro
 intimare auditui, qualem miser
 ille finem & veneficus Hebræus
 susceperit. Cum enim hoc egis-
 set symbulus Ezidus, non plus
 quam duobus annis & dimidio
 viuens defunctus est, & perrexit
 in ignem æternum. Et imagi-
 nes quidem in antiquo statu suo
 & honore restitutæ sunt. Porro
 huius filius Vlidus nomine in-
 dignatus, tamquam homicidam
 sui patris veneficum turpissima
 morte interfici iussit, digna pro
 facto falsæ diuinationis suæ por-
 tantem.

Sanctissimus episcopus Messa-
 næ dixit: Et ego puerulus eram
 in Syria, cum Sarracenorū sym-
 bulus imagines subuerteret.

Sabbas reuerendissimus mo-
 nachus & hegumenus monaste-
 rii Studii dixit: Domine & nos
 indigni serui sanctitatis tuæ ex-
 petimus, vt sacræ imagines resti-
 tuantur in locis suis iuxta priorē
 consuetudinem, & vt litanias
 celebrēt pii Christiani cum illis.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Quid dicitis venera-
 biles fratres?

Sancta Synodus dixit: Et nos
 omnes consentimus.

Petrus Deo amabilis archi-
 presbyter & loci seruator san-
 ctissimi papæ senioris Romæ le-
 git ex pittacio.

Fff

Tarasio sanctissimo Constantinopoleos nouæ Romæ patriarchæ, atque omni sanctæ huic & vniuersali Synodo Petrus archipresbyter sanctissimæ ecclesiæ sancti ac laudabilis apostoli Petri, & Petrus presbyter & hegumenus monasterii sancti Sabbæ, ambo loci seruatores Hadriani papæ senioris Romæ: Iustum arbitramur, vt secundum pronuntiationem omnium nostrum, imo iuxta antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ, sicuti omnes sancti patres edocent nos, veniat in medio nostrum colenda imago, & hanc salutemus: & quemadmodum placuerit vobis, sacerdotes, pronuntiate super hoc. Et aliud capitulum suggerimus, vt omnes conscriptiones, quæ contra venerabiles imagines factæ sunt, cum anathemate deleantur, vel igni tradantur. & de hoc petimus pronuntiarî, vt videtur sacræ Synodo.

Sancta Synodus dixit: Veniat, fiat.

Petrus Deo amabilis archipresbyter & loci seruator sanctissimi papæ senioris Romæ dixit: Si iubet sancta vestra Synodus, ponatur crastino venerabilis imago, & omnes salutemus eam.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat.

Ioannes reuerendissimus monachus presbyter & loci seruator orientalium pontificum dixit: Benedictus Deus, qui gloriificauit amatricem Christi Nicensium hanc ciuitatem in die-

Ταρασίω τῷ ἀγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης, ἡ καὶ (οἰκουμένη) πατριαρχῆ καὶ πάσι τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ ἐκ οἰκουμένης σωόδῳ Πέτρῳ ὡροτοπρεσβυτέρῳ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς ἀγίου καὶ πανβφῆμου λόποδου Πέτρῳ, ἐ Πέτρῳ ὡροτοπρεσβυτέρῳ ἐ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῆς ἀγίου Σάββα, ἀμφότεροι τοποτηρηταὶ Ἀδριανοῦ τῆς ἀγιωτάτου πάπης τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης. Δίκαιον ἡγοῦμεθα, ἵνα κτὶ τιλ ἐκφώνησιν πάντων ἡμῶν, μᾶλλον δὲ κτὶ τιλ δεχθῆσαν παράδοσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καθὼς πάντες ὁ ἅγιοι πατέρες διδασκοῖσιν ἡμᾶς, ἐλθῆ ἐν μέσῳ ἡμῶν σεβασμῆ εἰκόν, ἐ ταύτῃ ἀσπασώμεθα· καὶ ὡς παρέρχεται ὑμῖν ἱερεῖς, ἐκφώνησατε ὡς ἐν τούτου, καὶ ἔσθον δὲ κεφάλαιον ἀναφέρουμεν, ἵνα πάντα τὰ συζητήματα τὰ κτὶ τῶν σεπῶν εἰκόνων ἡγοῦμεθα, μὲν δὲ ἀσπασώμεθα λειψῶσιν, ἢ τῶν πρὸ παραδοθῶσιν, καὶ ὡς ἐν τούτου ἀποδοῦμεν ἐκφώνησιν, ὡς δικαί τῇ ἱεραὶ σωόδῳ.

Η ἀγία σωόδος εἶπεν· ἐλθέτω, γυέτω.

Πέτρῳ ὁ θεοφιλέστατος ὡροτοπρεσβυτέρῳ ἐ τοποτηρητῆς τῆς ἀγιωτάτου πάπης τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης εἶπεν· εἰ κελεύει ἡ ἀγία σωόδος, τεθῆτω λόπος τῆς αὐτοῦ σεπῆ εἰκόν, καὶ πάντες ἀσπασώμεθα αὐτῇ.

Η ἀγία σωόδος εἶπε· γυέτω, γυέτω.

Ἰωάννης ὁ βλαβέστατος πρεσβυτέρῳ καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἀνατολικῶν δεχηρέων εἶπεν· βίλογητος ὁ θεός ὁ δόξασας τῶν φιλόχριστων Νικαίων ταύτῃ πόλιν ἐν ταῖς ἡμέραις

ANNO CHRISTI 757.

ANNO
 CHRISTI
 787.

Κωνσταντίνου & Ειρήνης τῆς φιλοχρί-
 στων ἡμῶν βασιλέων. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ
 ἀναδείξας αὐτῶν διπλῆς χάριτος
 ἀξίον. πῶν πίστιν προσέτων ὡς Χρι-
 στὸς ἐστράωσε, νῦν δὲ διὰ τῆς ἀγίας
 συνόδου ταύτης τὰ τῆς οἰκονομίας αὐ-
 τῆς σύμβολα πᾶσιν ἐφανερώσεν. Αρειῶς
 ὁ δύσφημος ἐν ταῦτα καθήρεθον. τῆς
 θεοσυζῶν εἰκονοκλασῶν ἢ αἵρεσις ἐν-
 ταῦτα ἠφανίσθη. βίλορητος ὁ θεὸς ὁ λέ-
 γων διὰ τῆς ἀγίου ἁποστόλου Ἰωάννου·
 ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα & τὸ ὦ μέγα. βίλορη-
 τὸς ὁ θεὸς ὁ κατ' ἄρχας ἐν ταῦτα & ἐν
 τῷ τέλος πῶν ὁρθόδοξον πίστιν κρατύας.

Ἡ ἀγία συνὸδος ὁξεβόησε, καὶ ἕνα
 ἕκαστον εἶχον ἐν τελευτῇ ἐκφωνοῦσα·
 τῆς θεοφειδῶν πατέρον αἱ διδασκα-
 λία ἡμᾶς διωρῶσαντο. Ἐξ αὐτῶν δὲ
 σαμῆροι πῶν ἀλήθειαν ἐποπέδηθη. αὐ-
 τῶν κατὰ κολουθῶσαντες τὸ ψεδὸς ἀπε-
 διώξαμεν. τῆς αὐτῶν διδασκαλίας τὰς
 σεπίας εἰκόνας ἀσπαζόμεθα. παρ' αὐ-
 τῆς ὁδηγηθέντες πῶν καὶ πῶν προσ-
 κυνῶσιν αὐταῖς ἁποτέρομεν. πατέρες
 κηρύττοι, τέκνα ἰσακοῆς ἐσμεν,
 καὶ ἐγκυαζόμεθα ἐν προσώπῳ μη-
 τρὸς τῆ παραδόσι τῆς καθολικῆς ἐκ-
 κλησίας. πσεύοντες εἰς ἕνα θεὸν ἐν
 τριᾷδι αἰνυνοῦμεν, τὰς τριᾶς εἰ-
 κόνας ἀσπαζόμεθα. Ὁ μὴ οὕτως ἐχον-
 τες διὰ θεμα ἔσωσαν. οἱ μὴ οὕτως φρο-
 νοῦντες πέρρω τῆς ἐκκλησίας ἐκδιω-
 χήτωσαν. ἡμεῖς τῆ δὲ χάριτι θεομοδε-
 σία τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐπακο-
 λουθοῦμεν. ἡμεῖς τῶν θεομῶν τῆς πα-
 τέρον φυλάττομεν. ἡμεῖς τῶν προσ-
 κυνῶν, ἢ ἀφαιρουῦντες ἐν τῆς ἀ-
 γίας ἐκκλησίας, ἀναθεματίζομεν. ἡμεῖς
 τὰς σεπίας εἰκόνας ἁποδέχομεθα. ἡ-
 μεῖς πῶν ἐπίστακτον καινοτομίᾳ τῆς

Concil. Tom. 19.

bus Constantini & Irenæ ama-
 torum Christi imperatorum.
 Benedictus Deus qui exhibuit
 eam duplici gratia dignam. Fi-
 dem prius hic Christus expres-
 sius explanavit: nunc autem per
 sanctam Synodum hanc dispen-
 sationis suæ symbola omnibus
 manifestavit. Arius infamis hic
 est depositus: Deo peroforum
 imagines confringentium hæ-
 resis hic exterminata est. Be-
 neditus Deus qui dicit per san-
 ctum apostolum Ioannem: *Ego*
sum Alpha & Omega. Bene-
 dictus Deus, qui hic in primis &
 in fine fidem orthodoxam con-
 firmavit.

Apoc. 1.
 & 22.

Sancta Synodus exclamavit,
 per vnumquemque versum ter
 pronuntians: Diuinitus sonan-
 tium patrum doctrinæ nos cor-
 rexerunt: ex ipsis haurientes ve-
 ritatem potati sumus: eos se-
 quentes, mendacium persecuti
 sumus. Ab eis edocti venerabi-
 les imagines salutamus. Ab eis
 ducti adorationem quæ per ho-
 norem fit, eis impendimus. Pa-
 tres prædicant: filii obedientes
 sumus, & * congratulamur in
 facie matris traditioni eccle-
 siæ catholicæ. Credentes in v-
 num Deum in Trinitate laudan-
 dum, honorabiles imagines sa-
 lutamus. Qui sic se non habent,
 anathema sint. Qui ita non sen-
 tiunt, procul ab ecclesia propel-
 lantur. Nos antiquam legisla-
 tionem ecclesiæ catholicæ se-
 quimur. Nos iura patrum con-
 feruamus. Nos eos qui addunt
 vel auferunt ex catholica ec-
 clesia, anathematizamus. Nos
 venerabiles iconas salutamus.
 Nos superinductam nouitatem

* Gr. glo-
 riamur in f.
 m. traditio-
 ne c. c.

Fff ij

Christianos accusantium anathematizamus. Nos eos qui sic se non habent, anathemati submittimus. Christianos accusantibus, id est, imagines confringentibus anathema. His qui asuntunt dicta sanctæ scripturæ, quæ sunt contra idola, in venerabiles imagines, anathema. His qui non salutant sanctas ac venerabiles imagines, anathema. His qui appellant sacras imagines idola, anathema. His qui dicunt, quod veluti ad deos Christiani ad iconas accedant, anathema. His qui communicant scienter iniuriam & inhonorantiam inferentibus venerabilibus imaginibus, anathema. His qui dicunt, quod excepto Christo Deo nostro alius eruerit nos ab idolis, anathema. His qui audent dicere catholicam ecclesiam idola aliquando recepisse, anathema.

Multos annos imperatorum Constantini & Irenæ magnorum principum & imperatorum multos annos.

Pacificorum imperatorum multos annos.

Depositores nouitatis quæ pridem facta est, Domine conforta.

Piam da Domine vitam eis.

Χριστιανοκατηγόρων ἀναθεματίζωμεν. ἡμεῖς ὅσοι μὴ ἔτιως ἔχοντες τῶ ἀναθεματι καὶ ἀποβάλλομεν. τοῖς χριστιανοκατηγόροις, ἢ τοῖς εἰκονοκλάταις ἀνάθεμα. τοῖς λαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς θείας γραφῆς ρήσεις, τὰς κατὰ τῆν εἰδώλων, εἰς τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς μὴ ἀσπάζομενοι τὰς ἀγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας ἀνάθεμα. τοῖς ἀποκαλοῦσι τὰς ἱεράς εἰκόνας εἰδῶλα ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς τῆς εἰκόσιν. Ὁ Χριστιανοὶ προσήλθον, ἀνάθεμα. τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει τοῖς ὑβριζοῦσι καὶ ἀπμάζοις τὰς σεπτὰς εἰκόνας, ἀνάθεμα. τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τῆ θεοῦ ἡμῶν ἄλλο ἔρρύσατο ἡμᾶς ἐν τῆν εἰδώλων, ἀνάθεμα. τοῖς πολλοῖσι λέγον, τίω καθολικῶν ἐκκλησιῶν εἰδῶλα ποτε δεδέχθαι, ἀνάθεμα.

Πολλὰ τὰ ἔτη τῆν βασιλείων.

Κωνσταντίνου & Εἰρηνῆς μεγάλων βασιλείων καὶ αὐτοκρατόρων πολλὰ τὰ ἔτη.

Εἰρηνωπιῶν βασιλείων πολλὰ τὰ ἔτη.

Τοῖς καθαιρέταις τῆς παρορθοδόξου καινοφανείας κύριε κράτεινον.

Εὐσεβῆ κύριε ζωῶν αὐτοῖς.

ACTIO SEXTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΕΚΤΗ.

IN nomine Domini & dominatoris Iesu Christi veri Dei nostri. Imperio piissimorum & amicorum Christi dominorum nostrorum Constantini & Irenæ a Deo redimitæ matris eius, anno octauo consulatus eorum, * pridie Nonas, * tertio Nonas Octobrias, indictione XI.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ δεσποτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν βασιλείας τῶν ἀσεβεισάτων & φιλοχρίστων ἡμῶν δεσποτῶν Κωνσταντίνου & Εἰρηνῆς τῆς αὐτοῦ θεοτέτου μητρὸς, ἔτους ὀγδοῦ τῶ αὐτῶν ἰσαατίας, πρὸ δύο νονηνῶν Οκτωβρίων, ἰνδίκτου ἰα΄.

* pridie Nonas, id.

* tertio Nonas Octobrias, indictione XI.

ANNO CHRISTI 707.